

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.315/2016/6.szám

A tanács tagjai: . Havasi Péter a tanács elnöke

. Udvary Katalin előadó bíró

. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

ári 7. számú Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Csernus Sándor ügyvéd)

Az I. rendű alperes:

Az I. rendű alperes képviselője:

Török Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Török Ferenc ügyvéd)

A II. rendű alperes:

alperes

A II. rendű alperes képviselője:

jogtanácsos

A III. rendű alperes:

A III. rendű alperes képviselője:

. Szakály Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Szakály Zoltán ügyvéd)

Az I. rendű alperes beavatkozója:

Alperesi beavatkozó

Az I. rendű alperes beavatkozójának képviselője:

jogi előadó

A II. rendű alperes beavatkozója:

Alperesi beavatkozó

A II. rendű alperes beavatkozójának képviselője:

. Cseresnyés Zsolt ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

écsi Ítéltábla Pf.VI.20.092/2015/14.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Törvényszék 5.P.21.561/2011/136.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I., II. és

III. rendű alpereseknek külön-külön 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és térítse meg az államnak külön felhívásra 100.000 (százezer) forint le nem rótt felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2008. május 13-án az utcán megbotlott, bal vállával nagy lendülettel a buszmegálló sarkának esett. Sérülései miatt a baleset napján felkereste az I. rendű alperes gazdasági társaságot képviselő dr. G.F. háziorvost, aki a jobb bokán keletkezett horzsolást ellátta, tetanusz injekciót adott, fájdalomcsillapítót írt fel és a felperest „egyéb baleset” kóddal táppénzre vette. A dokumentációba tévesen térdzúzódást jegyezték be. A 2008. május 15-i ismételt vizsgálaton rögzítették a váll és a felkar sérülését is és a felperest a háziorvos a III. rendű alperes traumatológiai szakrendelésére utalta. A III. rendű alperesnél többirányú röntgenvizsgálat után diagnózisként az ágyéki és a háti gerinc kisízületeinek elfajulását állapították meg és reumatológiai szakvizsgálatot javasoltak. Az I. rendű alperes 2008. május 16-án a felperest neurológiai szakrendelésre utalta, ahol a nyaki gerinc CT vizsgálat kifejezett degeneratív elváltozásokat, a nyaki gerinccsatorna szűkületét, illetve a gerinc kisízületeinek elfajulását igazolta. Ezt követően a felperes komplex fizioterápiás kezelésben is részesült. A felperes tartósan fennálló panaszaira tekintettel neurológiai, reumatológiai, mentálhigiénés, gasztroenterológiai vizsgálatra is sor került. A felperes fellebbezéssel támadta a baleseti táppénz időtartamát, amelyet a Magyar Államkincstár Regionális Igazgatósága állapított meg határozatával. A II. rendű alperes jogelődje által hozott módosító határozat a felperes baleseti táppénzre való jogosultságát 2008. május 13-tól 2008. augusztus 18-ig állapította meg, majd a felülvizsgálati eljárás folytán utóbb hozott határozat ezt a határidőt megerősítette.
- [2] 2008. november 14-én a III. rendű alperesnél végzett ultrahangos vizsgálat a felkar mozgását végző ún. rotátorköpeny oldalsó részének elvékonyodását, degeneratívnak vélemezett elváltozását igazolta.
- 2009 augusztusában a III. rendű alperes kórházban bal oldali vállízületi plasztikát végeztek, a felperes panaszai azonban kiújultak.

A kereseti kérelem, az alperesek és a beavatkozók védekezése

- [3] A felperes a módosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperesek a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát megsértették, amely miatt 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést is igényelt. Az I. rendű alperes felelősségét arra alapította, hogy téves diagnóziskódot szerepeltetett és ez vezetett oda, hogy a helyes diagnózis felállítására csak egy év után került sor. Az I. rendű alperes a baleset miatti kezelést anélkül fejezte be, hogy a bal váll fájdalmának tényleges okát megállapította volna és nem tájékoztatta a felperest a táppénzes kód váltásról, és mindez alkalmas volt a felperes pszichés állapotának lerontására.
- A II. rendű alperest azért terheli felelősség, mert nem kötelezte a téves kód és diagnózis kijavítására a háziorvost és emiatt a felperes az igazát nem tudta érvényesíteni.
- A III. rendű alperes a felperes szerint azért felel, mert a téves diagnózis alapján a bal vállra célzott helyes kezelés elmaradt.

- [4] Az alperesek és a beavatkozók a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy a felperesnek a balesettel összefüggésben elszenvedett sérülése hétköznapi jellegű volt, ami a váll zúzódását jelentette jól körülhatárolható fizikai tünetek nélkül. A felperes panaszait az impingement szindróma okozta, ami sorsszerű megbetegedés. Az inzulin adását igénylő cukorbetegségben, elhízásban, magasvérnyomás betegségben, bal vállízületi impingement szindróma miatt kialakult felső végtagi mozgáskorlátozottságban, a gerinc kisízületeinek elfajulásában, nyaki és ágyéki gerinccsatorna-szűkületben, valamint szorongással, lehangoltsággal járó kedélybetegségben, komplex regionális fájdalom-szindrómában szenvedő felperes ellátása az I. és a III. rendű alperes orvosai részéről kellő gondossággal történt, az ellátást a tévesen rögzített háziorvosi diagnózis nem befolyásolta, e tévedés el nem ismerése és a felperes pszichés állapota között oksági összefüggés nem igazolható.
- [6] A felperes és az I. rendű alperesi beavatkozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta és az I., II. és III. rendű alperesek javára megítélt elsőfokú perköltség érintése nélkül kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesi beavatkozó részére 15 napon belül 100.000 forint elsőfokú perköltséget, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta és rendelkezett a másodfokú perköltség viseléséről. A másodfokú bíróság az orvosszakértői vélemény további kiegészítése alapján megállapította, hogy a III. rendű alperes által nyújtott

reumatológiai, neurológiai, ortopédiai ellátás adekvát volt a felperes igazolható állapotával és panaszaival. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az érdemi következtetésével, amely szerint az alpereseket a felperes egészségkárosodásáért felelősség nem terheli.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alpereseknek a felperes 2008. május 13-án bekövetkezett balesetével összefüggésben kialakult egészségkárosodásáért fennálló egyetemleges kártérítési felelősségét megállapító döntés meghozatalát kérte. A felperes szerint a jogerős ítélet a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését és 221. §-át sérti. A másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki és ugyanazon okokból jogszabálysértő ezért a másodfokú ítélet, mint az elsőfokú bíróság döntése. A III. rendű alperes terhére a jogerős ítélet indokolása szerint csak az róható, hogy a diagnózisként használt PHS gyűjtőfogalom nem volt kellően pontos. Ezzel szemben a felperes utalt arra, hogy a tényállás nem terjed ki a 2008. május 15-i traumatológiai vizsgálatra, illetőleg a sebészeti osztályon történt vizsgálatra, mint bizonyítékra. A kezelőorvos vallomása szerint is fel kellett merülni a rotátorköpeny sérülés lehetősége és mindkét váll vizsgálatának elvégzése célszerű, erre tekintettel a III. rendű alperes orvosai nem tettek meg mindent a helyes diagnózis felállítása érdekében. A nem megfelelő gondosságot a Biztosítás-orvostani Intézet orvosszakértő véleménye is alátámasztja. Az elvárható, fokozott gondosságot akkor tanúsította volna a III. rendű alperes, ha a szóba jöhető lágyrész sérüléssel kapcsolatos vizsgálatot addig folytatja, amíg a lágyrész sérülés megállapítható vagy kizárható.
- [8] A felperes kifogásolta, hogy a jogerős ítélet nem tartalmazza azokat az orvosszakértői megállapításokat, amelyek arra vonatkoznak, hogy a kis sérülésnek minősülő vállsérülés rontotta a felperesnek a már meglévő betegségeivel terhelt állapotát. Az időben kezdett helyes kezeléssel esély lett volna a maradandó károsodás elkerülésére. A felülvizsgálati kérelem szerint iratellenes, valótlan az a megállapítás, hogy a felperes a lehetséges és szükséges kezeléseket megkapta. Nem tartalmazza a jogerős ítélet, hogy milyen kezelés minősül az impingement szindróma által okozott komplex regionális fájdalom-szindróma kezelésnek. A 2008. június 11-én előírt nyaki gerinc kezelése nem lehetnek a bal váll fájdalmának megszüntetésére irányuló célzott kezeléseket, azaz a téves diagnózis miatt kapott nyaki kezelés alkalmatlan a lágyrész sérülés kezelésére. Téves diagnózis nélkül megkezdődhetett volna a rotátorköpeny sérülés kezelése. A 2008. augusztus 18-án előírt gyógytorna a bal váll fájdalma miatt abbamaradt, a vibrax kezeléstől a felperes rosszul lett, a 2008.

november 18-án megállapításra került rotátorköpeny elváltozással pedig az orvos nem tudott mit kezdeni. Mindezek, valamint a helyes komplex regionális fájdalom-szindróma kezelés pontos leírása hiányoznak az ítéletből.

Az I. rendű alperes a baleseti kezelést a felperes tájékoztatása nélkül, idő előtt megszüntette. Ezt az I. rendű alperesi intézkedést a II. rendű alperes jogelődje a felperes panasza ellenére sem szüntette meg és a táppénz baleseti jellegének megszüntetéséről sem tájékoztatták a felperest. Mindez okozati összefüggésben áll a felperes egészségkárosodásával és azzal, hogy a felperes önrendelkezési joga sérült, amellyel a jogerős ítélet indokolása nem foglalkozott.

[9] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

[11] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[12] A felperes a keresetét a perbeli balesettel összefüggő egészségkárosodására alapította azzal, hogy az alperesek különböző felróható magatartása (mulasztása) a károsodással okozati összefüggésben áll. Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában helyesen utalt az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvénynek (Eütv.) és a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvénynek (Ptk.) a jogvita elbírálására irányadó szabályaira, a felperest terhelő bizonyítási kötelezettségre. A kereset alapján a bíróságnak nem általában kellett vizsgálnia a baleseti sérülés esetén alkalmazandó kezelések helyes gyakorlatát, hanem abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes által hivatkozott és a balesettel összefüggő egészségkárosodások fennállnak-e és okozati összefüggésben vannak-e az egyes alpereseknek felróható magatartással, illetőleg mulasztással. Ennek elbírálása érdekében a bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta és a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének megfelelően értékelte.

[13] A kereseti kérelem szerint az I. rendű alperes azért felel, mert a sérülés téves kóddal történő feltüntetése miatt csak egy év után került sor a helyes diagnózis felállítására, a kezelést pedig idő előtt fejezték be a felperes nem megfelelő tájékoztatásával. A kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján egyértelműen és megalapozottan megállapítható volt, hogy sem a betegség kódjának eltévesztése, sem a hiányos dokumentáció nem állt

összefüggésben a felperes egészségkárosodásával, továbbá az is, hogy a felperes ellátása a szakma szabályainak megfelelő volt. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy a korai táppénzes kódváltás, illetőleg a kódváltással kapcsolatos tájékoztatási hiányosság személyiségi jogsérelem megállapítására nem ad alapot.

Tekintettel arra, hogy a felperes ellátására a II. rendű alperesnek a keresőképtelenség minősítésével kapcsolatos tevékenysége, valamint az, hogy kötelezte-e az I. rendű alperest a dokumentáció esetleges kijavítására, semmilyen hatással nincs, megalapozott ezért a keresetet elutasító döntés, e körben a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okok miatt a jogerős ítélet megváltoztatására nincs alap.

- [14] A III. rendű alperes felelősségét a bíróság teljes körűen vizsgálta. A másodfokú eljárásban kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény egyértelműen bizonyítja, hogy a felperes a vállproblémáját illetően a szakma szabályainak megfelelő és a beteg aktuális állapotához igazodó kezelést kapott, nincs olyan felróható mulasztása a III. rendű alperesnek, amely a felperes egészségkárosodásával okozati összefüggésben áll. A szakértőnek a 2016. február 25-i tárgyaláson tett nyilatkozata szerint nem volt definitív anatómiai szakadás, sérülés, a 2008. június 18-i leleten szereplő gyűjtőfogalomba az impingement szindróma is beletartozik és a tünetegyüttes, illetőleg az ebbe tartozó mindegyik betegség hasonló módon kezelendő, a felperes pedig ezeket a szükséges kezeléseket ennek megfelelően megkapta. A szakértő szerint a krónikus fájdalom-szindrómára a felperes már korábban megfelelő időben kezelést kapott. A szakértő azt is megerősítette, hogy a gyógytorna és a gyógyszeres kezelés az impingement szindróma adekvát kezelésének minősül. Mindezekből következően nem volt okszerűtlen az a következtetés, hogy annak ellenére, hogy az ortopédiai műtét előtt az impingement szindrómát nem diagnosztizálták, csak gyűjtőfogalomként, nem befolyásolta azt, hogy a felperes a szükséges kezeléseket megkapta és a kezelések eredménytelensége nem a III. rendű alperes felróható magatartásának következménye. A nyaki kezelés kapcsán kifejtettekre a szakértő kellően indokolt választ adott, amely szerint a felperesnek komplex kezelést kellett kapnia, kezdetben pedig a nyaki gerincproblémára utaló fájdalmak jelentkeztek, továbbá olyan kezelést is előírtak, ami a vállövet érintette. Nem volt bizonyított, hogy a III. rendű alperesnek a lágyrész sérülés megállapítása vagy kizárása érdekében végezhető vizsgálat elmulasztása összefüggésben áll a felperes keresetben hivatkozott egészségkárosodásával. Mindezekre tekintettel a keresetet elutasító ítélet nem jogszabálysértő, a kártérítési felelősség nem volt megállapítható.

Záró rész

- [15] A kifejtettek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [16] A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperesek felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. január 25.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
HM